

Utvil om, at det andet Things af mig tiltraadte Mening har været den, at der af den Rang, som bevares, efterat et Embede er fratraadt, skal betales Rangskat.

Krieger: Dette forekommer mig dog ingenlunde at være klart. Det er overhovedet meget vanskeligt at drage sikke Slutninger af en Udelabelse af en Bestemmelse, thi man er ikke pligtig til at angive sine Grunde til at stemme for en saadan Udelabelse, og det er ikke engang det Sædvanlige, at Alle gjøre det. Fleertallet af de Stemmende har ikke i nærværende Tilfælde angivet sine Grunde, og det er altsaa vel muligt, at En kan have stemt for Udeladelsen, fordi han vilde, at der fremtidig skulde betales, men at Fleertallet kan have stemt derfor, fordi det ansaae det for en Selsølg, at der alligevel ikke vilde blive betalt. Dette troer jeg er det, som efter almindelige Retregler utvivlsomt maa finde Sted. Jeg kan iøvrigt godt forstaae, at den ærede Finanzminister ikke har anstillet fuldstændige og dybtgaaende Betragtninger over alle disse Emaaspørgsmaal — det er vist gaaet os Alle paa samme Maade —, men, naar de opfastes og vi komme til at tænke over dem, saa maae de løses. Jeg troer, at den ærede Finanzminister overhovedet ikke ganske har sat sig ind i de naturlige og retlige Conseqventer af hele dette Forhold, og ved forrige Behandling førte han jo derfor ogsaa min ærede Sidemand tilhøire (Lehmann) paa glat Sis med Hensyn til, hvorledes Lovforslaget skal forstaaes i det Tilfælde, at en Embedsmand afflediges i Raade. Jeg mener, at, naar en Embedsmand gaar af og beholder sin Rang, saa bør han i ingen Henseender være værre stillet, end han var som Embedsmand. Der kan maaskee tristes om, hvorvidt han bør beholde sin Rang og Titel eller ikke — jeg finder det iøvrigt naturligt, som det da ogsaa er den gjældende Ret, at han beholder den, naar han afflediges i Raade —, men abnormt vilde det utvivlsomt være, og det kan derfor ganske vist heller ikke statueres uden positiv Lovhjemmel, at den, som ikke havde haft nogen Embedsrankskat at svare, skulde, fordi han ved

Kongens Raade beholdt sin Rang, efter at være fratraadt sit Embede, nu begynde at svare Skat af den. Der kan ikke forudsættes at skulle finde en Tilbagegang Sted; det kan ikke antages, at Kongen, idet han vil vise en Raade, i samme Dieblisk vil til denne Raade føle et Skattepaalæg, mindst i et Dieblisk, hvor der tillige finder en saa betydelig Indskrænkning i Indtægt Sted, som en Affledigelse sædvanlig medfører. Saalænge der ikke er nogen positiv Lov, der bestemmer det Modsatte, er det det Naturlige, at den Vedkommende beholder sin Rang, naar han afflediges i Raade, og at, naar der ikke til Embedsranken har været knyttet Rangskat, da derne ikke eksisterende Rangskat ikke kan vaagne op, fordi han beholder Rang. Det vilde, troer jeg, være en juridisk Urimelighed, ganske reent ud sagt. Et æret Medlem i min Nærhed siger, at dette Spørgsmaal ikke kan komme for Domstolene. Men hvorfor skulde et Spørgsmaal om Rangskat ikke kunne komme for Domstolene? Her er ikke Tale om nogen Lønning. Det er kun et Rangskatsspørgsmaal, og et saadant pleier at kunne komme for Domstolene. Det maa iøvrigt i det Hele erindres, at mange af disse Ting ville og maae komme til at gaae efter traditionelle Forestillinger. Jeg stemmer derfor ogsaa imod det Forslag under Nr. 2, som den ærede Forslagsstiller (Lehmann) ikke vilde tage tilbage. Jeg vil, foruden hvad et æret kongevalgt Medlem (André) i saa Henseende har gjort gjældende endnu fremhæve, at det er rigtigt og naturligt, at de samme Anskuelser gjøre sig gjældende i den civile som i den militaire Embedsstand, men jeg vil nu spørge, om Noget vilde falde paa at finde noget Bejnderligt dert, at en afsaaet Capitain eller Oberst fremdeles kaldes Capitain eller Oberst. En Militair sætter Priis paa at beholde det Navn, som han har vundet netop i denne Egenstabs. Vilde de Herrer have det meget correct, saa kunne de sige: afflediget Capitain og afflediget Oberst, men dette „afflediget“ glemmer man jo dog sædvanligt. Dette er Noget, som Lovgivningsmagten slet ikke skal blande sig i. Er der En, som vil søge om at blive fri for en saadan Titel, saa bliver det nok bevilget uden